

רע"פ 7769/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7769/14

כבוד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזqi בתל אביב-יפו מיום 22.10.2014 בעפ"ג 14-07-35754 שנitin על ידי כבוד השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - סג"ן ומ' סוקולוב; ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד אבי אילון

בשם המבקש:

החלטה

*

1. בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזqi בתל אביב-יפו (הנשיא ד' ברלינר, סגן הנשיא ג' קרא, והשופט מ' סוקולוב) בעפ"ג 14-07-35754 מיום 22.10.2014 במסגרתו נדחה ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בת"פ 11665-04-12 (השופט ע' דרייאן) מיום 17.6.2014.

2. המבקש הורשע בהסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בבית משפט השלום על יסוד הודהתו בעבירות שייחסו לו בגין המעשים הבאים: ביום 23.2.2012 הגיע המבקש למקום בו התגורר עם המתלוונת וסירב להוראת השוטרים לעזוב את המקום. ביום 31.3.2012 בשעת לילה מאוחרת תקף המבקש את המתלוונת, שהייתה בת זוגו, אשר ישנה על הספה בכר שהרימה והפילה ארצה. הוא שבר חפצים בדירה, רדף אחריה עם סכין ודחף אותה. הוא היכה את

המתלוננת עם סcin, הפיילה לרצפה והמשך לרדוף אחרי חברתה. השתיים ברחו ונצמדו לדלת השכנים ובטגובהו המבוקש נעצ את הסcin בדלת בין שתייה. ביום 17.9.2012 אירע מקרה נוסף שבו תקף המבוקש את המתלוננת ואימס עליה. משהגעו שוטרים הוא התעמתה עמו והתנגד למעצרו. בגין מעשים אלה יוחסו למבקר עבירות של תקופת בת זו לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שתי עבירות); הפרת הראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; שימוש בכוח כדי למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969. עוד במסגרת הסדר הטיעון צורף אישום בהחזקת סם לצריכה עצמית והמבקר הורשע גם בו. מתスクיר שירות המבחן שנערך בעניינו עליה כי המבוקש אינו מתאים לטיפול ואינו מעוניין בו. בנסיבות אלה בית משפט השלום גזר עליו עונש של 12 חודשים מאסר בגיןימי מאסרו; שהוא חדש מאסר על תנאי למשך שנתיים (לגביו עבירות אלימות); שלווה חדש מאסר על תנאי למשך שנתיים (לגביו עבירות איומים, סמים והפרת הראה חוקית); והתחייבות להימנע מעבירה למשך שנתיים בסך 2,000 ש"ח. בשל מצבו הכלכלי של המבוקש לא הוטל עליו קנס. צוין כי במסגרת האירועים האלים בין המבוקש למתלוננת גם המתלוננת דקרה את המבוקש ופצעה אותו בבטנו. ערעור שהגיש המבוקש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

הבקשה

3. המבוקש מלין על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בכך שלא הקל בעונשו. הטעם המרכזי לבקשתו הוא הפגיעה מן הדקירה שספג מן המתלוננת. כן טען הוא כי עברו נקי מעיסוק בפליליים, כי הוא מכור לשםים, וכי גילו מתקדם (64). אלה מצדיקים לשיטתו הקלה בעונשו. כן צוין כי המבוקש הוא אזרחزر אשר אינו דובר את השפה העברית. כן נתענו טענות באשר למתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום לפיהן בית המשפט החמיר עם המבוקש.

דין הוכרעה

4. לאחר העיון בבקשתו, בפסק דיןו של בית המשפט המחוזי ובגזר דיןו של בית משפט השלום נחה דעתו כי דין הבקשה להידחות. טענותו המרכזית של המבוקש עניינה הפגיעה שספג מן המתלוננת כתוצאה מהדקירה בבטנו. יתר טענותו עוסקות בניסיובתו האישיות. טענות אלה אין יכולות את המבחןים המקובלים בפסקה למתן רשות ערעור. אין מעLOTות סוגיה עקרונית אשר חריגת מעיניים הקונקרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת או ר' (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)); ואין מעLOTות שיקולי צדק "חוידיים המצדיקים מתן רשות ערעור (רע"פ 5066/09 אוחזין נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). מדובר בהשגה על עונש אשר ככל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור (רע"פ 1174/97 רפאל נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשירי נ' היוזץ המשפטי לממשלה (27.7.2008)). נסיבות אלה אין מצדיקות חריגה מן הכלל האמור.

5. בנסיבות אלה אין בידי אלא לדחות את הבקשה למתן רשות ערעור. משכך מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשע"ה (20.11.2014).

ש | פ | ט

